

РЕШЕНИЕ

№ 412

гр. Бургас , 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Г. В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20212120202311 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН. Образовано е по жалба на ***, ЕИК***, срещу наказателно постановление № 563987-F588147/ 04.03.2021 г. на директора на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП Бургас, с което за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 178 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Жалбоподателят не се представлява.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от ю. к. Тодорова, която оспорва жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния седемдневен срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е и основателна.

Анализът на събраните по делото доказателства налага извод за установеност на следната фактическа обстановка:

Дружеството-жалбоподател подало заявление за регистрация по ЗДДС на 07.01.2021 г., на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. След извършена проверка на представените документи - справки, банкови извлечения, договори и др., се установило, че жалбоподателя достигнал облагаем оборот за последните 12 месеца преди текущия от 54639,74 лв. Жалбоподателя следвало да подаде заявление за регистрация, на основание чл. 97а, ал.1 от ЗДДС, в срок не по - късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем /авансово плащане или данъчно събитие/, т. е. до 01.12.2020 г. За резултатите от проверката бил издаден Акт за регистрация по ЗДДС, който бил връчен на представляващия.

При тази фактическа обстановка на 04.03.2021 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което за извършено от жалбоподателя нарушение му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв.

Възприетата фактическа обстановка се установява от показанията на св. С. и от писмените доказателства по административнонаказателната преписка, приети в съдебното производство, като

доказателствената съвкупност е еднопосочна и безпротиворечива.

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – директора на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП Бургас, а АУАН е съставен от териториално и материално компетентно лице – инспектор по приходите в НАП. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност, съдът констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В процедурата по издаване на наказателното постановление не е била съобразена разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт не е спазен чл. 42 от ЗАНН. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

По същество съдът намира за установено следното:

В случая е установено, че жалбоподателят е получател на облагаеми услуги, с място на изпълнение на територията на страната, документирана с посочените в НП фактури. Услугите са предоставени от лице, регистрирано на територията на друга страна членка на ЕС. Съгласно чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6. Съобразно чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, за тези лица възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. Данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16 – чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. Общото правило (чл. 25, ал. 6 от ЗДДС) предвижда, че данъкът става изискуем на датата, на която възниква данъчното събитие. В общия случай - разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДДС от своя страна посочва, че данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В конкретния случай е издадена фактура, която доказва, настъпване на данъчното събитие именно на 01.12.2020 г. От жалбоподателя, не са ангажирани никакви доказателства (липсват и твърдения в тази насока) за друга дата на възникване на данъчното събитие. Трябва да се има предвид, че в много от случаите на гражданско-правния оборот удостоверяването респ. доказването на самото данъчно събитие става именно с фактура издадена от едната страна, като в много случаи тази фактура е и форма за доказване и действителност на самото гражданско правоотношение. Това, че разпоредбата на чл. 113, ал. 4 ЗДДС предвижда възможност фактурата да се издаде в рамките на 5 дни от датата на възникване на събитието, не означава, че дата на данъчното събитие се променя. В конкретния случай правилно контролните органи са приели, че щом данъчното събитие се е случило на 01.12.2020 г., то от тази дата назад следва да се брои 7-дневния срок по чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, респективно най-късно до 24.11.2020 г. жалбоподателят е следвало да изпълни задължението си за подаване на заявление за регистриране по ЗДДС. Тази дата коректно е посочена както в АУАН, така и в НП. Безспорно заявлението за регистрация е подадено след предвидения в закона срок, поради което и правилно на основание чл. 178 ЗДДС е ангажирана отговорността на жалбоподателя. В горния смисъл е константната практика на касационната инстанция по сходни казуси, като например: Решение № 1533 от 5.10.2017 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1466/2017 г., Решение № 1597 от 16.10.2017 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1802/2017 г., Решение № 1211 от 24.06.2016 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 964/2016 г. и др.

Субектът на нарушението е правилно посочен. Законът предвижда отговорност именно за задълженото лице, получател на доставката, който в случая е жалбоподателя.

Съдът намира, че в случая е неприложим институтът на "маловажен случай" по смисъла на чл. 28, ал. 1, б. "а" от ЗАНН. Съгласно ТР № 1/2007 г. на ВКС преценката на административно-наказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН се прави за законосъобразност и

подлежи на съдебен контрол. От установените по делото обстоятелства не може да се направи извода, че нарушението попада в категорията на маловажните нарушения. Съгласно чл. 28 от ЗАНН за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Относно понятието маловажен случай, приложима е легалната дефиниция съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс – "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид. От данните по делото не може да се направи извода, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е формално, като настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл. 28 ЗАНН.

Нормата на чл. 178 ЗДДС предвижда за конкретното нарушение, извършено от физическо или юридическо лице или едноличен търговец "глоба" или "Имуществена санкция" в размер от 500 до 5000 лв. По делото липсват доказателства, а дори и твърдения от страна на АНО, за предишни нарушения от страна на дружеството, поради което и правилно е била наложена глоба в минималния размер, предвиден в закона.

Предвид всичко казано по-горе, съдът счита, че правилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя, като наложената санкция е била правилно индивидуализирана, поради което и наказателното постановление следва да се потвърди изцяло.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 563987-F588147/04.03.2021 г. на директора на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП Бургас, с което за нарушение на чл. 97а, ал.4 от ЗДДС и на основание чл. 178 от ЗДДС на ***, ЕИК*** е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____